

[Christmas Møller.]

det ærede Medlem, det er en forkert Betragtning hos det ærede Medlem. Jeg tror nok, det bliver en vanskelig Opgave at faa den pillet ud af ham og hans Forening, men jeg kan love ham, at vi skal gøre, hvad vi kan derfor.

Jeg kan jo ikke sige, at jeg havde saa forfærdelig stor Succes med Tanken om, at man skulde have en samlet Løsning af disse Spørgsmaal, thi i Tiden mellem min første og anden Tale har jeg faaet Indkaldelse til et Udvalg angaaende langvarigt arbejdsløse med Afgivelse af Betænkning og med Valg af Ordfører. Det er saadan en temmelig haandfast Maade at besvare en venlig Henstilling paa, og ingen vil tage fejl, naar jeg siger, at den ligner det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen. Det maa de Herrer jo selv om, de har jo Ledelsen, de har jo Magten og Ansvaret; men urimeligt vilde det ikke være at sige, at man skulde behandle disse Spørgsmaal sammen.

Jeg gentager, at mit Parti og jeg ud fra den Opfattelse, vi har af Arbejdernes Maade at tage hele dette Spørgsmaal paa gennem Aarene, den Maade, paa hvilken de har ydet deres meget betydningsfulde Bidrag, vil se velvilligt paa Spørgsmaalet, og vi er alt for saglige og alt for interesserede i en rigtig Afgørelse af Spørgsmaalet til, at den Behandling, hvormed det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen altsaa har ment at maatte besvare min Henstilling, kan faa den fjerneste Indflydelse paa vor Stilling.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gustav Pedersen: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at jeg tror, han misforstod mig; naar han talte om, at vi ønskede en Særstilling paa dette Omraade. Det er ikke det, der er Tale om. Der er Tale om, at en social Lov, som i Almindelighed giver Støtte paa et Omraade, hvor det er stærkt paakrævet, kommer til at gavne os særdeles meget, men ikke, at vi ønsker et Særforhold for den bestemte Lønarbejdergruppe, jeg repræsenterer.

Aksel Larsen: Socialministeren fandt sig foranlediget til — jeg ved ikke, om det var under Indflydelse af sit Partis politiske Ordfører her i Salen — at betragte vort ene Lovforslag som noget af et Kapløb om,

hvem der kan komme først. Det er en Misforstaaelse af Socialministeren, for vi har aldeles ikke skyndt os, efter at man paa Arbejdsløshedskassernes Aarsmøde havde krævet disse Bestemmelser fjernet fra Lovven, med at udarbejde og forelægge et Lovforslag. Det var nemlig udarbejdet, før dette Aarsmøde traadte sammen, og ogsaa før en Række Arbejdsløshedskasser i Sommer paa deres Delegeretmøder fremsatte samme Krav. Vi fremsatte nemlig vort Forslag for første Gang allerede i Fjor, men opnaaede kun at faa det syltet af dette høje Ting. Det er ikke noget nyt Forslag for vort Vedkommende, det er heller ikke noget nyt Krav fra vor Side, men det er naturligvis for os en Tilfredstillelse, at efter at vi gennem de sidste to Aar har arbejdet og agiteret for dette Krav, har det efterhaanden fundet saa god Jordbund blandt Arbejdsløshedskassemedlemmer og i Arbejdsløshedskassernes Ledelse, at de nu hæver Kravet paa Skjolde og bærer det op bl. a. til Socialministeren.

Men det gør jo kun Kravet saa meget mere berettiget, og da vi saa, at Socialministeren fremkom med Forslag til midlertidig Lov, hvori man ikke havde taget Hensyn til et i Arbejdsløshedskasserne længe næret Krav, mente vi, vi havde Pligt til at komme med det Forslag, det skulde ikke gaa i Glemmebogen. Socialministeren siger saa, at hans Forslag er alligevel bedre, fordi det tager dem med, han kalder Maksimalisterne. Ja, naturligvis, det gør det, men vi har ikke noget imod, at de Mennesker faar Understøttelse; det er blot noget, som ikke hører ind under et Krav om Afkaffelse af de to Bestemmelser i Arbejdsløshedsloven, som Arbejdsløshedskasserne selv siger er de mest uretfærdige og dem, de først og fremmest ønsker fjernet.

Angaaende Vinterhjælpen henviser den højtærede Socialminister til den tidligere Socialministers Udtalelser og erklærer, at Socialloven aabner ikke Muligheder for Udbetaling af saadan Hjælp paa tilfældigt valgte Tidspunkter. Han underbygger det kun paa den Maade, at han siger: Saa kunde man ogsaa vedtage Udbetaling af Hjælp ved Paasketid og Flyttedag. — Ja, det havde jeg i og for sig ikke noget imod; hvis der kom Forslag om det, blev vi ogsaa nok enige om det. Men man skal ikke komme og fortælle mig, at den Omstændighed, at man har vedtaget en Lov, skulde bevirke, at man ikke kan vedtage en anden. Det er en fuldkommen ny Teori, og den kan den højtærede Socialminister ikke faa Lov til at holde fast ved. Der staar intetsteds,